

Lại nói về hai chữ TÈ và TUỆ

PHAN-THÀNH-CHƯƠNG VẤN CHỜ

Hôm nay Thành-Chương tôi không ở nhà là người ở trong họ Biện-phá của họ L. T. V. nữa, cho nên cái «đĩa-vin quàn toa» ngồi xưa vì quên trong làng văn trước kia, nay phải mới đi rồi và đổi lại làm kẻ bị cáo.

Biên họ cái kiểu đó, không khác nào cái trường học này. Quan Tòa buộc tội tên Y về tội T. về cái tên Y quê gốc ở quê gốc. Tên X mượn ở quê gốc ở A cũ rồi. Ông A đứng lên, với một giọng hùng hồn, cãi rằng: «Thưa quan tòa, quan về mấy cái tên Y quê gốc đó là sai lầm. Không, thần-chủ tôi không có con tên Y bao giờ. Người chỉ có con tên Z mà thôi...»

Người nào kiến lại tôi thì cứ thưa thớt, cứ người đứng ra biện hộ cho ông Minh-Trí thì tôi đã thấy rồi. Mà không những một mình tôi đã thấy cả người đã đứng ra biện hộ cho ông Minh-Trí mà thôi, chính các bạn đọc báo này cũng đã có đọc bài biên hộ của một ông trong Văn-dân-Vinh-xuân (Baclicu) đã đăng trên mặt báo này hôm trước rồi.

Trời thần ơi! Cái tên Y hay tên Z gì lại không có tội? Cái sự quan hệ trong vụ kiện là ở chỗ «con người ta quê gốc», chứ có phải ở chỗ người bị cáo là tên Y hay tên Z hay sao? Chúng ta hãy trở lại vụ kiện trong làng văn, mà tiến vào là ông cả Bửu, ngay nay đã không còn nữa.

Lấy có nào mà biên hộ cho ông Minh-Trí? - Người ta bảo rằng: Nguyễn-văn chú của ông Tân-Đà là như vậy: «Chữ-nữ tao từng giết giết, phá miên»

Phải chỉ bên biên hộ trung lương cơ ra, nói rằng ông Minh-Trí không có nhờ sai câu thơ kia, thì tôi sẽ sơn danh cho tôi lần lang văn mà xóa tội cho ông Minh-Trí ngay, cái này cái gì thì sai, mà cái làm của ông Minh-Trí vẫn còn làm «chân nhân» của, thì mới báo tội làm sao bây giờ.

Chữ-nữ tao từng giết giết, phá miên. Chữ-nữ tao từng giết giết, phá miên. Chữ-nữ tao từng giết giết, phá miên.

Làm thơ như vậy mà có lẽ không có? Kiến vị cho? Kiến vị cho? Kiến vị cho? Kiến vị cho? Kiến vị cho? Kiến vị cho?

«Vi ông Minh-Trí nhớ sai một câu thơ, cho nên báo cái cho người này phải vậy, người nó phải khác.» Rồi bên biên hộ lại như thế này: «Vâng, ông Minh-Trí có sai một câu thơ thì sai, song cái «Chữ-nữ tao từng giết giết, phá miên», Thường-nga bắt nạt báo phỉ miên,»

«Nếu vậy thì quấy lắm! Vì tôi đã nói câu chữ kia, vì tôi đã tìm thấy trong cuốn «Thơ Tân-Đà» - mượn ở đảng nhà ông Trần-thiệu-Quỳ, cũng «Ông-Liên-kim» - chứ phải là từ nơi tôi bắt gặp ra hay sao mà kiến tội?»

«Đó, ai muốn kiến tội thì gọi kiến tội cho nó! Thành-Chương tôi xin nghĩ chớ, Song kể người thì hãy làm con ông để cho kỳ mới hỏi của tôi đi viết trong mấy số báo trước.»

Phan-Thành-Chương Phong-Thanh

HỒN....

Họa bài Tân niên của anh trong các Song-Biên-Tiên-sanh trong số Tết. Thường nhà chính-đế là làm thơ, hay tập sự về có mấy lời. Hay chữ theo từ của nhạc hay. Mới bắt đầu sáng tác đồng nhân đầu, Xuân về từ mở cửa cười. Tôi biết đôi câu thơ ngắn gọn. Hình vẽ công b. là là thế. Y. Thanh xuân của một khoảnh khắc.

Tân-châu Dương-minh-Chi Ngày về năm mới, bước qua đầu. Sợ hãi mùa xuân, chẳng mấy lâu. Di đi rồi xuân về sắp bay. Chỉ Hông lãnh thế nắng ngời đâu? Bưởi trên vạt vàng pha cái, Nụ cười như nắng tươi trên môi, Bão thổi mát trong lòng tôi về. Gọi là thơ của: đầu xuân.

Tân-châu Trần-thời-Minh (Lum tác) Hồn bay sự vi đi mây lượn. Nhớ nhà không phải, cơn Triết-Như văn pháp mới hoa tươi hoa. Người đi đâu không có bên người. Phụng phất, «o» năm liền ở Á Đam đã có giờ mưa. Âm. Một tích hoài cảm cùng ai. Chợt quên quên ai.

Song-Biên Họa nguyên văn bài thơ «Hồng quân đầu xuân» Ông Lê-quê-Hoàng. Hông quân mới đi đàng con vào. Lồng các di tượng trên thị trường. Trái tim mới ai từ trước. Hai anh đi thiệp ngõ ngõ buồn. Trang lo chốt mở, chòm mây nhẹ. Lành yên ràng lo vực gió lộng. Bể bay trời mây than mây nhẹ. Linh đình mới sống báo quan.

Song-Biên Họa nguyên văn bài thơ «Hồng quân đầu xuân» Ông Lê-quê-Hoàng. Hông quân mới đi đàng con vào. Lồng các di tượng trên thị trường. Trái tim mới ai từ trước. Hai anh đi thiệp ngõ ngõ buồn. Trang lo chốt mở, chòm mây nhẹ. Lành yên ràng lo vực gió lộng. Bể bay trời mây than mây nhẹ. Linh đình mới sống báo quan.

Tân-châu Dương-minh-Chi, họa. Cái gì cũng quá khó thể vượt. Hông quân mới đi đàng con vào. Mây xanh làm lại trên ghe gào. Mây xanh ghe gào chòm mây buồn. Trắc-trắc sự vi vắng không tiếng. Ngủ quên ở công gờ đờ tưởng. Ngủ quên ở công gờ đờ tưởng. Song, song đồng mới cuộc sống.

Tân-châu Trần-thời-Minh, họa. Thơ tuyệt mỹ. Gấp con sông về từ như là. Ngồi coi chi bằng cái quạt mo. Lành loai lỏi con tôm cá nước. Ngủ quên ở công gờ đờ tưởng. Ngủ quên ở công gờ đờ tưởng. Song, song đồng mới cuộc sống.

Tân-châu Dương-minh-Chi, họa. Phòng-hoa của anh ông Hồ-biến-Chánh. Chánh lãnh phong động tiếng vượt trời. Tay lo thành phố ngàn thời lộn. Tâm lòng sự vi vắng không tiếng. Tay lo thành phố ngàn thời lộn. Tâm lòng sự vi vắng không tiếng.

Tân-châu Dương-minh-Chi, họa. Cây cũng mới đời đi sớm. Thương đến chi kẻ đi thương con. Đỗ-văn-Nghệ Caity

Tin buồn trong làng văn

Chúng tôi mới tiếp được một tin buồn của anh ở trong Văn-dân-Vinh-xuân Baclicu rồi đến cho hay rằng ông bạn Tân-Chương (Thơ là nhà thơ Hồn-học 1978) lại có chơu trong Văn-dân-Vinh-xuân từ trước năm 1935 về cuối 19 về tháng năm ngày 29 Ma ở quê nhà. Vì đường xa xôi, hay tin mới được, nhưng chúng tôi vẫn trân trọng gửi lời than thở để đầu cho bạn công anh em ở Văn-dân-Vinh-xuân về chủ chức cho anh nhà Tân-Chương được an nhàn hơn Tân-Chương. Tin đây chúng tôi lại được bạn báo chí của Văn-dân-Vinh-xuân đưa Tân-Chương. L. T. V.

Tân-châu Trần-thời-Minh Hết đi - Nhoi-Thông Hết đi - Nhoi-Thông. Một giấc hương-tạng đã đi. Học nên năm sự trời gớt bỏ. Phá hủy học đời một nắng Công danh nghĩ lại trong đời.

Song-Biên Hết đi - Nhoi-Thông Hết đi - Nhoi-Thông. Một giấc hương-tạng đã đi. Học nên năm sự trời gớt bỏ. Phá hủy học đời một nắng Công danh nghĩ lại trong đời.

Song-Biên Hết đi - Nhoi-Thông Hết đi - Nhoi-Thông. Một giấc hương-tạng đã đi. Học nên năm sự trời gớt bỏ. Phá hủy học đời một nắng Công danh nghĩ lại trong đời.

Song-Biên Hết đi - Nhoi-Thông Hết đi - Nhoi-Thông. Một giấc hương-tạng đã đi. Học nên năm sự trời gớt bỏ. Phá hủy học đời một nắng Công danh nghĩ lại trong đời.

Song-Biên Hết đi - Nhoi-Thông Hết đi - Nhoi-Thông. Một giấc hương-tạng đã đi. Học nên năm sự trời gớt bỏ. Phá hủy học đời một nắng Công danh nghĩ lại trong đời.

Song-Biên Hết đi - Nhoi-Thông Hết đi - Nhoi-Thông. Một giấc hương-tạng đã đi. Học nên năm sự trời gớt bỏ. Phá hủy học đời một nắng Công danh nghĩ lại trong đời.

Song-Biên Hết đi - Nhoi-Thông Hết đi - Nhoi-Thông. Một giấc hương-tạng đã đi. Học nên năm sự trời gớt bỏ. Phá hủy học đời một nắng Công danh nghĩ lại trong đời.

Song-Biên Hết đi - Nhoi-Thông Hết đi - Nhoi-Thông. Một giấc hương-tạng đã đi. Học nên năm sự trời gớt bỏ. Phá hủy học đời một nắng Công danh nghĩ lại trong đời.

...THO

Ngủ lại ai ở lời ai say. Anh ngủ sai ra sự rờ-may. Hai Mĩ gặp thời nào mùa má. Anh Xoil về vào chĩnh-không tav. Khèn chơ miệng thề không chơng. Trương ghé lòng về trời chơng. Khơng nghẹn đi nhữc con p ả lịch học này. Tròn đàu người học có ph ả. Song-Biên

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo. Song-Biên

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo.

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo.

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo.

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo.

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo.

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo.

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo.

Song-Biên Xá thân cho anh đạo. Bận biên làm chi chọt sự đạo. Cái tên này đã quyết đàng thân. Ba ngàn thế-giới phôi long bạc. Cầu phàm đã biết trời gớt bỏ. Trong thế cầu thì trời gớt bỏ. Trong đàng chơng rờ rỏ cầ. Bàn học làm chi chọt sự đạo.

Bất văn Ngu-tê khác bia

Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

Song-Biên Phạm-đình-Trong danh-thần là đời nhà Lê, làm quan. Trương-thơ mà chữ của Lê. (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước. Ông Lê (Hồn-tên) trong một công nghiệp của ông ấy, phong lung ông đến trước.

